

Sygn. akt IX U 1173/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lutego 2016 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Maria Konieczna
Protokolant:	Iwona Porwoł

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 11 lutego 2016 r. w Rybniku

sprawy z odwołania B. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy

na skutek odwołania B. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 10 czerwca 2014 r. Znak: (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznaje ubezpieczonemu prawo do renty okresowej, z tytułu częściowej okresowej niezdolności do pracy w następstwie wypadku przy pracy doznanego w dniu 18 listopada 2012r., począwszy od dnia 15 maja 2014r. do dnia 30 czerwca 2017r.

Sędzia

Sygn. akt: IX U 1173/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10.06.2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu B. B. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy w oparciu o orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 04.06.2014r. stwierdzające, że ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy bez związku z wypadkiem przy pracy.

Ubezpieczony w odwołaniu od powyższej decyzji wniósł o jej zmianę poprzez przyznanie prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniosł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko zajęte w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił , co następuje.

Ubezpieczony urodził się w dniu (...)

Od dnia 20.05.2013r. do dnia 14.05.2014r. pobierał świadczenie rehabilitacyjne w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 18.11.2012r.

Ubezpieczony jest uprawniony do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy z ogólnego stanu zdrowia od dnia 15.05.2014r., tj. od zakończenia pobierania świadczeń rehabilitacyjnych, do dnia 30.06.2017r.

W dniu 13.03.2014r. ubezpieczony złożył wniosek o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 18.11.2012r.

Orzeczeniem z dnia 19.05.2014r. lekarz orzecznik ZUS stwierdził, iż ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy od dnia 10.03.2014r. do dnia 31.05.2016r., orzeczona niezdolność pozostaje w związku ze stanem narządu ruchu, nie pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy.

Komisja Lekarska ZUS, w orzeczeniu z dnia 04.06.2014r., orzekła, iż ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy do dnia 30.06.2017r. bez związku z wypadkiem przy pracy. Orzeczona niezdolność istniała na dzień złożenia wniosku.

Organ rentowy decyzją z dnia 10.06.2014r. odmówił ubezpieczonemu prawa do wnioskowanej renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy w oparciu o orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS.

(dowód: akta organu rentowego)

Powyższe Sąd ustalił na podstawie dokumentacji akt organu rentowego jako okoliczności bezsporne pomiędzy stronami, bo jednoznacznie wynikające z tego dowodu i nie kwestionowane przez strony.

W toku postępowania Sąd dopuścił dowody z opinii biegłych lekarzy sądowych z zakresu ortopedii i neurologii w celu weryfikacji oceny stanu zdrowia ubezpieczonego dokonanej przez organ rentowy.

Ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy w związku z wypadkiem przy pracy od dnia 15.05.2014r. na okres trzech lat.

U ubezpieczonego rozpoznaje się stan po skręceniu stawu skokowego prawego, pourazową artrozę stawu skokowego prawego, pourazową stopę Charcota prawą, zmiany zwyrodnieniowe w obrębie stawu skokowego lewego, stopy lewej.

Chód niewydolny, utykający na stronę prawą, chodzi przy pomocy kul ortopedycznych.

Zdaniem biegłego można uznać przebyty uraz stawu skokowego prawego jako przyczynę powstania schorzenia stopy Charcota.

Biegły zaznaczył, iż w literaturze medycznej nie w pełni została wyjaśniona patogeneza dotycząca stopy Charcota.

(dowód: opinie biegłego ortopedy lek. med. A. K.: podstawowa i uzupełniająca, k. 19-22, 42, 144 akt sprawy)

Ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy w związku z wypadkiem przy pracy oraz całkowicie niezdolny do pracy z ogólnego stanu zdrowia w okresie od dnia 15.05.2014r. do dnia 30.06.2014r.

U ubezpieczonego doszło do powstania dwóch schorzeń niemal jednocześnie, tj. skręcenie stawu kolanowego prawego i polineuropatii Charcota – schorzenie uwarunkowane genetycznie, które doprowadza do zmian zwyrodnieniowych w stawach skokowych, spowodowanych zaburzeniami czucia w obrębie stóp.

Polineuropatia ruchowa typu Charcota nie może być następstwem przebytego u ubezpieczonego urazu, na objawy kliniczne choroby genetycznej nałożyły się skutki przebytego urazu stopy i stawu skokowego.

(dowód: łączne opinie biegłych - podstawowa i uzupełniająca: ortopedy lek. med. A. G. i neurologa A. N., , k. 61-62, 88, 121 akt sprawy)

Ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy w związku z wypadkiem przy pracy oraz całkowicie niezdolny do pracy z ogólnego stanu zdrowia w okresie od dnia 31.05.2014r. na trwałe.

Brak jest podstaw do wnioskowania związku zaburzeń neuropatycznych z doznanym urazem. Tło tych zmian jest samoistne. Zaburzenia te mają niewątpliwą wpływ na stan funkcjonalny układu ruchu, w tym obu stawów skokowych.

U ubezpieczonego występuje konieczność uwzględnienia wzajemnego wpływu urazu (złamania) oraz zaburzeń neurovegetatywnych, a także konieczność ich rozgraniczenia w aspekcie występującej u powoda niezdolności do pracy.

(dowód: łączna opinia biegłych: ortopedy lek. med. R. H. i neurologa lek. med. M. W., k. 190-193 akt sprawy)

Organ rentowy nie zgadzał się z uznaniem u ubezpieczonego trwałej częściowej niezdolności do pracy z tytułu skręcenia stawu skokowego prawego, jednakże dla wykazania swojego stanowiska nie powołał żadnych dalszych wniosków dowodowych w sprawie, wnosząc jedynie o oddalenie odwołania.

Zgromadzony materiał dowodowy Sąd uznał za kompletny i przekonujący, przez co mogący stanowić podstawę rozstrzygnięcia.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Według uregulowania zawartego w art. 6 ust. 1 pkt. 6 ustawy z dnia 30.10.2002r.

o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. Nr 199, poz. 1673 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej.

W myśl art.12 ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2015r., poz. 748), stosowanego odpowiednio, niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

Niezbędną przesłanką prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy jest istnienie co najmniej częściowej niezdolności do pracy w rozumieniu art. 12 ust.3 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w związku z wypadkiem przy pracy.

W rozumieniu tego uregulowania częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Przeprowadzone postępowanie w sprawie pozwala na przyjęcie, iż ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 18.11.2012r. od dnia wyczerpania świadczeń rehabilitacyjnych z tytułu

wypadku przy pracy, tj. od dnia 15.05.2014r. do dnia 30.06.2017r. w sytuacji, gdy wszystkie opinie powołanych w sprawie biegłych sądowych zasadniczo określały taki czasokres niezdolności do pracy ubezpieczonego.

Sąd przyjął, iż ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 18.11.2012r., tj. w stopniu wynikającym z opinii powołanych biegłych sądowych: ortopedy lek. med. R. H. i neurologa lek. med. M. W. oraz biegłych sądowych: neurologa lek. med. A. N. i ortopedy lek. med. A. G., które Sąd w pełni podzielił w tym zakresie, gdy zostały wydane w oparciu o specjalistyczną wiedzę, po przeanalizowaniu historii choroby ubezpieczonego, dokumentacji medycznej, po przeprowadzeniu badania przedmiotowego, a nadto zostały przekonywująco i logicznie uzasadnione. Z tych też względów Sąd uznał w/w opinie za w pełni miarodajne dla oceny stanu zdrowia ubezpieczonego w zakresie ustalonego stopnia niezdolności do pracy w związku z wypadkiem.

Sąd nie znalazł podstaw do przyjęcia u ubezpieczonego całkowitej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem jak w opinii lek. med. A. K., gdy nie podzielił opinii tego biegłego w tym zakresie, uznając przedmiotową opinię za pojedynczą i odmienną, dodatkowo w sytuacji, gdy w opinii uzupełniającej wydanej na wyraźne zapytanie Sądu biegły A. K. nie wykluczył samoistnego podłoża występującego u ubezpieczonego schorzenia neuroartropatii, na które, jak wynika z dalszych opinii biegłych powołanych w sprawie, nałożyły się skutki urazów doznanych w wyniku wypadku przy pracy.

Biorąc pod uwagę niebywały postęp medycyny i relatywnie młody wiek ubezpieczonego, który nie wyklucza poprawy stanu zdrowia Sąd nie znalazł podstaw do przyjęcia występowania u ubezpieczonego trwałej niezdolności do pracy, jak w opinii biegłych sądowych: ortopedy lek. med. R. H. i neurologa lek. med. M. W..

W konsekwencji takiego stanowiska Sąd na mocy art.477¹⁴§ 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję jak w wyroku, po uprzednim uznaniu, że ubezpieczony spełnia warunki do świadczenia wypadkowego w rozumieniu przepisów powołanej na wstępie ustawy wypadkowej.

Sędzia